

mindre kommun. Den ansvarsskyldighet, utgörande $\frac{1}{3}$ del af den föreslagna kostnaden och för hvarje hemman 150 R:dr, hvilken kommunen åtagit sig, tyckes ej vara obetydlig och visar bäst, huru högt väganläggningen är af behovet påkallad, hvilket ännu klarare framstår, då en jemförelse mellan den gamla och den föreslagna nya vägens lutningsförhållanden anställles. Den gamla vägen har t. ex. på en sträcka af 6,000 fot på 7 à 10 fot 1 fots lutning, hvaremot denna komme att på en sträcka af 1,800 fot blifva 1: 20 för den nya sträckningen.

Såsom ytterligare skäl bör nämnas att Väg- och Vattenbyggnads-styrelsen har i första rummet uppfört denna väganläggning, hvars handlingar häröfver skola komma Höglofl. Utskottet tillhanda.

På grund af hvad jag här i korthet anfört, anhåller jag vördsammast, att Riksdagen måtte såsom extra statsanslag bevilja 50,000 R:dr R:mt för omläggande af vägen mellan Serarp och Hvetlanda.

Om remiss till vederbörligt Utskott anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

D. Danielsson

N:o 128.

Af Herr D. Danielsson: Om nedsättning i åtskilliga af de anslag, som blifvit äskade uti Kongl. Maj:ts nådiga Proposition om Statsverkets tillstånd och behof.

Vid genomläsandet af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition om Statsverkets tillstånd och behof finner jag mig föranlåten att, med anledning af deri äskade anslagstillökningar och af den med hvarje riksdag vexande statsbudgeten, fästa Riksdagens uppmärksamhet på nödvändigheten af den största sparsamhet. Ställningen i landet och jordbrukarens i synnerhet är betänkelig. Visserligen har den yppiga lefnadsvana, som under de mera gynnsamma åren gjort sig gällande, till denna svåra ställning bidragit, likaväl som de svindlande spekulationerna; men orsaken ligger icke endast häruti. Landet är fördjupadt i skulder; en talrik embetsmannakorps, som är högt aflönad och till följd deraf van vid yppighet och vällefnad,

lefnad, bidrar icke minst att föregå med exempel, dem folket ej mäktar efterfölja. Tjenstemannen bör vara så aflönad, att han kan fullgöra sin tjänst, men icke beredas tillfälle att genom andra få den förrättad, under det han sjelf i nöjen och genom slöseri tillbringar sin tid till skada både för sig sjelf och för andra. Det torde således vara hvarje representants skyldighet att till nytta såväl för Staten som individen hos Riksdagen söka inskränka, men likväl göra tjenstemännens löner fullt tillräckliga för deras nödvändiga behof. Utan att behöfva mycket orda, tror jag saken vara både känd och erkänd. Den blefve dessutom allt för vidlyftig att detaljera. Hufvudsaken är målet och huru detta skall ernås. Jag vågar derföre anhålla, att Riksdagen vid bestämmandet af den s. k. Statsregleringen ville åstadkomma all möjlig sparsamhet, för hvilket ändamål jag vågar föreslå:

- 1:o att de i Hufvudtitlarne begärda tillökningar, som icke äro alldeles nödvändiga, måtte afslås,
- 2:o att det begärda anslaget till anskaffande af tidsenliga gevärf endast måtte till hälften beviljas och detta med vilkor att för deras åstadkommande faktorier inom landet inrättas;
- 3:o att den så kallade dyrtidsförhöjningen, som Rikets Ständer vid 1856—1858 årens riksdag beviljade åt tjenstemän, måtte alla dem fräntagas, hvars lön uppgår till 2,000 R:dr R:mt och derutöfver.

Om remiss till Stats-Utskottet anhålles.

Stockholm den 28 Januari 1867.

D. Danielsson.

N:o 129.

Af Herr D. Danielsson: Om beviljande af ytterligare tre års räntefrihet för det till utdikning af sjöarne Tjurken, Näfvelsjön m. fl. vattendrag inom Jönköpings län beviljade lån.

För utdikning och aftappning af sjöarne Tjurken, Näfvelsjön, Furu- eller Försjön och Stensjön m. fl. vattendrag i Myresjö, Näfvelsjö och Näsby socknar af Östra härad och Jönköpings län hafva Rikets Ständer beviljat ett lån af 42,000 R:dr med räntefrihet under tre år, sedan det från Riksgälds-kontoret ut-

Bih. till Riksd. Prot. 1867. 1 Saml. 2 Afd. 2 Band. 8 Häft.